

ՎԵՐՉԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԳՐՔԻՍ

Որպէս Շարադրող զրքիս գործիւ վաճառական անձանօք 'ի արհեստին Շարադրութենէ եւ բոլորովին աղֆաս հաւաստի բառից, բայից եւ շարելոյ սառից 'ի սովորութենէ հայոց ոչ կարաց լուս ածել յաւելի քան զայս, զի սովա կարող լինիցի արթնացուցանել արհեստին շարադրողաց եւ դպիր աշակերտելոց 'ի թմբութենէ ծուլութեան քնոյ, եւ ցուցանէ ցոցա հնարն, որ իբրեւ անհնարին ընդ կարծիքս բազմաց զի հեղինակն զբոլս ոչ եզիս Յգնականութիւն յումեմէ բայց հաւասարիմ սպասաւորաց քան հօր իւրոյ, եթէ շարելն սառից, եթէ անչաւտելն, եթէ ջոկելն եւ եթէ սպելն, որ սոքա էին 'ի յազգէ Սիամ որում ունին 'ի ծննդենէ լեզուս բարբառս յազգին իւրեանց, որովհետեւ 'ի այլ ազգէ եւ այլ լեզուէ կարէ լուս ածել այսքան, ուրեմն ոչ է արժան զի մէջ մեր ոչ ոք ասիցէ թէ բանս մեզանէ իբրեւ անկարելի, ուրեմն ամենայն բան ընդ ամենեցուն է կարելի, եթէ ծուլութիւն նմա մի' յաղթահարեացի, եւ մարդն ունիցի սէր եւ ջանացողութիւն, վասնորոյ արժանի համարեցի